

подобно положение, е постигане на национален интегритет. За целта на базата на малайския е създаден единен национален език - bahasa indonesia. Затова при някои преброявания (1980 и 1990 г.) е наблюдавано знаенето на определени езици. През 2000 г. за първи път след 1930 г. (когато Индонезия е колония на Нидерландия) се задава въпрос за етническата принадлежност (Suryadinata..., 2003). Въпросът е комбиниран с въпроса за гражданството. По този начин индонезийските граждани отговарят за етническата група, а чуждестранните - за съответната държава. Освен това се отчита страната на раждане.

Пряк въпрос за етническата принадлежност се задава и в Източен Тимор.

Бирма е страна, където при преброяванията (1963, 1973, 1983 г.) също се наблюдава етническата принадлежност на населението. Това се определя от федеративното държавно устройство и наличието на сепаратистки настроения. Като част от Британска Индия в миналото се е наблюдавал майчиният език.

Интересно е положението в Непал. Традиционно при всички преброявания е наблюдаван майчиният език (1952-1954, 1961, 1971, 1981, 1991, 2001 г.), а също и владенето на други езици. През 1991 и 2001 г. експериментално се включва въпрос за кастата и етническата принадлежност. Привържениците на религиозното направление индуизъм отговарят за кастата, а останалите за етноса. Но по такъв начин не може да се определи размерът на най-големия етнос в страната - непалския. Отчитат се страната на раждане и гражданството.

В Шри Ланка (бивш Цейлон) традиционно при всички преброявания (включително и през колониалния период) се наблюдава етническата принадлежност. Обуславя се от историческото развитие на населението.

Две държави, които се намират в западната част на континента, също наблюдават пряко етническата принадлежност. Това са Ирак и Кипър.

В Ирак (1987, 1997 г. и др.) се задава пряк въпрос за етноса към иракските граждани, а също какви местни и чужди езици знаят. Определя се и страната на раждане.

В Кипър поради исторически причини традиционно при всички преброявания се определя етническата принадлежност. В преброителната карта фигурират следните названия: кипърски грък, арменец, маронит, латинец, кипърски турчин. Освен това се отчитат страната на раждане и гражданството.

Страните, в които водещ критерий е езикът, се намират предимно в Южна Азия. Това са Индия, Пакистан, Тайланд, Камбоджа, а в недалечното минало - Бангладеш и Турция.